

Tossudament Llach Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya

Tardes al Palau

Dilluns, 5 de juliol de 2021

- 19 h i 21.30 hores

Sala de Concerts

Programa

Beth, Elena Gadel, Manu Guix i Roger Padullés, *veus*

Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya

Polifònica de Puig-reig (Josep Maria Conangla i Emmanuel Niubò, directors)

Francesc Cassú, *director*

Tossudament llach

Obertura

El bandoler

Companys, no és això

Viatge a Ítaca

Laura

Per un tros del teu cos

Un núvol blanc

Cal que neixin flors a cada instant

Amor particular

Que tinguem sort

País petit

Tossudament alçats

Durada aproximada del concert 75 minuts, sense pausa.

Comentari

Tossudament Llach

El 1979 Joan Fuster parlava de la Nova Cançó com una mena d'“arqueologia emotiva”, tot i que hi havia membres d'aquest moviment que havien optat per la professionalització davant d'altres (la majoria) que s'havien “autojubilat”. Aquell any només en feia quatre que el dictador Franco havia mort i la represa del país en el pla cultural i polític començava a semblar un fet. Hi havia molta feina a fer, és cert, però també hi havia esperança i molta il·lusió. També cal dir que hi havia, tanmateix, un cert desencís que aviat va fer forat en la nostra societat. Un desencís que fou recollit admirablement per Lluís Llach en una de les seves cançons més colpidores, titulada *Companyys, no és això*. El text de la cançó ens diu que “no era això pel que varen morir tantes flors, pel que vàrem plorar tants anhels” i rebla el clau quan ens anima a “ser valents altre cop, i dir no, amics meus, no és això”. I aquest missatge tan senzill i alhora tan punyent, tan directe i ensems tan poètic, el trobem bressolat per una música extraordinària, per una melodia inoblidable que vàrem fer nostra. El mateix diríem d'una cançó força anterior, *Que tinguem sort*, que ens animava a caminar “malgrat la boira”. El fons pel que fa al llenguatge és el mateix, però l'expressió musical té la mateixa força. I és que molt sovint les melodies de Llach ens arriben molt endins per la seva senzillesa i alhora per la seva indiscutible qualitat, amb unes harmonies amb poques sorpreses però també de gran eficàcia.

Les cançons de Llach des del principi de la seva activitat com a compositor han gaudit d'una rebuda entre el públic que els fa justícia. Mai ingènues però sempre tendres i d'un alè poètic encisador, aquelles primeres cançons ja resten com mostres d'una creativitat popular veritable que ha esdevingut patrimoni col·lectiu. No es tracta només d'un veritable (i magnífic) himne com és *L'estaca*, sinó també de la narrativa *El bandoler*, una mena de romanç modern, i de veritables cançons d'amor, com *Per un tros del teu cos*, amb un esperit que retrobem molts anys després d'ésser creada, en una de les seves cançons més exquisides: *Un núvol blanc*. El domini de Llach de la cançó com a forma d'expressió és (i ho va ser ben aviat) indiscutible, i és per això que no ens sobta que optés, amb la creació d'una mena de suite poeticomusical com és el genial *Viatge a Ítaca*, per iniciar un camí creatiu que donà fruits memorables, com *Campanades a morts*, una obra (mestra, sens dubte, i encara no prou apreciada) amb ambició de rèquiem d'alè simfònic. Precisament en aquell disc, *Campanades a morts*, a banda de l'obra que li dona títol, hi trobem un dels seus grans èxits, *Laura*, una cançó aparentment senzilla (com sempre, enganyosament senzilla) que ens porta al Llach més poètic i tendre, no solament pel que fa al text, sinó, diríem que encara més, en el pla musical.

Al llarg del concert d'avui trobem també cants d'esperança, com *Cal que neixin flors a cada instant*, que ho és, alhora que també és un cant de lluita; una declaració d'amor al seu *País petit*, l'Empordà, i, en fi, tot un univers que devem a un creador polièdric, amb capacitat per sorprendre'ns des de ja fa molts anys.

Josep Pascual, *compositor i crític musical*

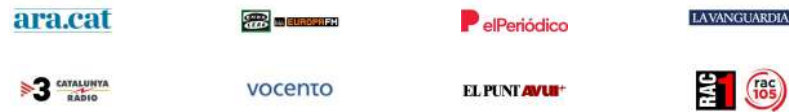
Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Bankia – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Clomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Maria José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal

Biografies

© Annie de la Paz

Beth, veu

Nascuda a Síria (1981), des de ben petita va començar el seu interès per la música. Als 16 anys començà a pujar als escenaris i amb una colla d'amics va formar el grup de pop-rock català Hàbit i van guanyar diversos concursos.

Va entrar al món de les orquestres i dels 18 als 20 anys va passar per tres formacions, amb les quals ha recorregut les festes majors de tot Catalunya. Als 20 anys va participar al concurs televisiu *Operación Triunfo* i es donà a conèixer al gran públic.

D'ençà d'aquest fet, la seva carrera és imparabile: ha gravat nombrosos discos, ha presentat programes de televisió, ha fet d'actriu en nombroses obres de teatre i musicals, i ha creat amb gran èxit la seva pròpia marca de complements de roba: LittleLia.

El març del 2021 va presentar el seu darrer treball, *Origen*.

Des del 2013 ha col·laborat en cinc projectes de la SCCC.

Biografies

© Berta Tiana

Manu Guix, veu

Compositor, director musical i intèrpret, va néixer a Barcelona (1979) i es formà musicalment al Conservatori de Barcelona i a la Liverpool of Performing Arts.

Entre altres projectes, és el creador de *Què, el nou musical* (2008) i dirigí *Geronimo Stilton. El musical del regne de la Fantasia* (2010-11), *Grease, el musical* (2011-12), *Priscilla, reina del desert* (2013-14), i també és el compositor, director i productor d'*El petit príncep, el musical* (2014), un dels musicals de més èxit i amb més convocatòria de públic durant la temporada nadalenca.

Ha dirigit musicalment i amb èxit rotund: *Molt soroll per no res*, *La jaula de las locas* i *La tienda de los horrores*. Aquests treballs al món de les arts escèniques han estat reconeguts amb un gran nombre de nominacions i premis en certàmens tan prestigiosos com els MAX o els Butaca.

Des del 2003 ha gravat cinc treballs discogràfics en solitari i col·labora amb la SCCC des de 2014, amb la qual ha participat en quatre projectes.

Biografies

© Noemí Elías

Elena Gadel, veu

Nascuda a Barcelona (1982), va fer les seves primeres actuacions com a integrant del grup de gòspel Masoulfield. L'any 2002 va participar al concurs *Operación Triunfo* de Televisió Espanyola.

En el camp del teatre musical, ha participat a *Mar i cel* de la companyia Dagoll Dagom (2004-2006), *Grease, el musical de tu vida* (2006-2010), *A força de cançons* (2012), *Over the moon* (2012-13), *El petit príncep* (2014-2016), *Guapos i pobres* (2015) i *Cabaret* (2017).

Ha publicat en solitari els discos *Tocant fusta* (2010), *De madera* (2012) i *Delicada* (2014), que ha cantat en gires per tot el país. Ha format part del jurat artístic del programa televisiu *Oh happy day* de TV3 (2013) i ha participat en directe en nombroses gales i programes de ràdio i televisió, com a actriu i com a tertuliana especialista en diferents mitjans.

Ha rebut nombrosos guardons i nominacions al llarg de la seva carrera, entre els quals destaquen el Premi Butaca a millor actriu de musical per *El petit príncep* (2015), Premi Butaca al millor espectacle familiar per *El petit príncep* (2015) i Premi MAX al millor espectacle per *Mar i cel*, entre d'altres.

Des del 2016 ha col·laborat en tres projectes de la SCCC.

Biografies

© Marta Escobar

Roger Padullés, tenor

Nascut a Sallent i posteriorment establert a Valls, inicià la seva formació vocal a l'Escolania de Montserrat. Com a solista estudià a Barcelona amb J. Proubasta i l'any 2001, atret pel lied alemany, es traslladà a estudiar cant a Freiburg im Breisgau (Alemanya) becat per la Generalitat de Catalunya amb Reginaldo Pinheiro. L'any 2009 guanyà el segon premi al Concurs Internacional Francesc Viñas, així com el Premi Plácido Domingo.

Després del pas per Freiburg, completà la seva formació operística a l'acadèmia d'òpera del Théâtre National d'Estrasburg (França) i inicià tot seguit una carrera professional que l'ha dut a cantar, entre d'altres, al Gran Teatre del Liceu, Teatro Municipal de Santiago de Xile, Opéra National du Rhin d'Estrasburg, Concertgebouw d'Amsterdam, Teatro Real de Madrid, Capitole de Tolosa de Llenguadoc o al Palau de les Arts de València, on ha estat dirigit per la batuta de Zubin Mehta i directors d'escena com ara Peter Brook o Christoph Marthaler, entre d'altres.

Paral·lelament actua també en concerts de lied i oratori al Capitole de Tolosa de Llenguadoc, Opéra National du Rhin d'Estrasburg o Rosenblatt Recital Series de Londres. Els anys 2015, 2017 i 2018 va rebre el Premi Enderrock al millor disc de clàssica de l'any per *Mompou songs*, *Tossudament Llach* i *Cançó d'amor i de guerra*, respectivament, els dos darrers amb la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya. També ha escrit i dirigit escènica alguns dels seus últims espectacles, com *Händel. Eclipsi total* o *Emili Vendrell, la veu del poble*.

Des del 2016 ha col·laborat en quatre projectes de la SCCC.

Biografies

Polifònica de Puig-reig

Fundada l'any 1968, manté una intensa activitat a Catalunya. També ha actuat a la majoria de països europeus, incloent-hi Rússia i Islàndia, així com a Israel, Mèxic, les Filipines, Veneçuela, els Estats Units, el Canadà, Singapur, Malàisia, Colòmbia, Equador, Argentina, Xile, Perú i Cuba.

Del 1969 al 2015, el director de la formació va ser el mestre Ramon Noguera. Des del 2015, l'aleshores sotsdirector i pianista, Josep Maria Conangla, va assumir-ne la direcció musical, mentre que Emmanuel Niubò n'exerceix la direcció coral.

L'any 1993, amb motiu del seu vint-i-cinquè aniversari, li va ser atorgada la Creu de Sant Jordi.

Des del 2017 ha col·laborat en quatre projectes de la SCCC.

Biografies

Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya

Per iniciativa de Narcís Lagares i Josep Lagares, i amb l'impuls i el suport de METAL- QUIMIA, l'any 2008 va néixer la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya (SCCC), una formació musical inèdita integrada pels instruments de corda d'una orquestra simfònica units al personalíssim so dels instruments de vent de la cobla.

El repertori de la SCCC va estar dedicat els primers anys a la música catalana de tots els temps, amb orquestracions de músics reconeguts de les nostres terres.

L'any 2012 la SCCC es va voler reinventar i rejuvenir, gràcies a la unió dels instrumentistes de cobla de La Principal de la Bisbal amb la corda i la percussió de la Jove Orquestra de les Comarques Gironines (JOCG), un ambiciós projecte pedagògic que té com a objectiu contribuir a la formació dels joves talents musicals i actuar de pont cap a la seva integració al món de les orquestres professionals.

En aquesta nova etapa, la SCCC ha fet un pas ferm cap a la internacionalització i consolidació del projecte, a la vegada que ha incrementat notablement el format de l'orquestra, amb una setantena de músics sota la direcció artística i musical de Francesc Cassú i la direcció tècnica de Jaume Lleixà.

Durant aquests anys, en concerts i enregistraments la SCCC ha col·laborat amb nombrosos artistes i cantants, entre els quals destaquen Nina, Pep Poblet, Cris Juanico, Beth, Manu Guix, Elena Gadel, Roger Padullés, Marta Mathéu, Toni Marsol, Gemma Coma-Alabert I i la Coral Polifònica de Puig-reig.

Els tres darrers discs de la SCCC, *Tossudament Llach*, *Cançó d'amor i de guerra* i *Llull*, van obtenir el Premi Enderrock 2017, 2018 i 2019, respectivament, al millor disc en la categoria de clàssica per votació popular. Amb el seu darrer disc, *Emociona't amb la SCCC. 25 anys de música global*, ha obtingut el seu quart Premi Enderrock en l'edició 2021.

La Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya compta amb el suport de:

Biografies

Francesc Cassú, director

Nascut el 1965, s'inicià en el món de la música amb el seu pare, Josep Cassú. Als 6 anys començà els estudis al Conservatori de Girona amb Josep Viader. Culminà els estudis superiors de direcció d'orquestra al Conservatori del Liceu amb Joan Lluís Moraleda.

Actualment és professor de llenguatge musical del Conservatori de Girona, on també dirigeix l'Aula de Música de Cobla i la Cobla del Conservatori.

L'any 1992 assumí la direcció de la cobla La Principal de la Bisbal, amb la qual va aconseguir el Premi Nacional de Cultura el 2014. És també director artístic de la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya, amb la qual ha aconseguit quatre premis Enderrock al millor disc de clàssica per votació popular: 2017, 2018, 2019 i 2021.

Ha dirigit l'Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra de Girona, Cobla Sant Jordi i Polifònica de Puig-reig. També ha dirigit solistes de prestigi, com Josep Carreras, Alba Ventura, Pep Poblet, Roger Padullés, Marta Mathéu, Arnau Tordera i Manu Guix, als millors escenaris de Catalunya: Auditori de Girona, Palau de la Música Catalana, Auditori de Barcelona i Gran Teatre del Liceu.

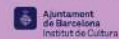
Com a compositor ha estat premiat amb el segon premi al Concurs Conrad Saló, l'accessit al Premi SGAE 2000 i el primer premi del Memorial Fèlix Martínez i Comín. És autor de la versió oficial per a cobla d'*Els segadors*. Solistes i directors de renom han interpretat la seva música. En destaquen Salvador Brotons, Alba Ventura, Jordi Molina, Alfons Reverté i Polifònica de Puig-reig.

Palau
de la Música
Catalana
Temporada
2021–2022

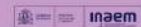

Consulta la programació
i reserva el teu abonament
a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Celebrem la vida!

Sinfonia de Bràhm amb
Daniel Harding

Gabetta, Accademia
Nazionale di Santa Cecilia
& Pappano

Joyce DiDonato

Yuja Wang

Orquestra Filharmònica
de La Scala & Chailly

L'enfance du Christ de Berlioz amb
John Eliot Gardiner

Diana Damrau
& Jonas Kaufmann

Radamisto de Händel amb
Philippe Jaroussky
& Il Pomo d'Oro

King Arthur i The fairy queen de Purcell amb
Vox Luminis

Leonidas Kavakos
& Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Berlín

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

També et pot
interessar...

Estiu al Palau
Jove Orquestra Nacional de Catalunya
Manel Valdivieso

Elena Copons, soprano
Jove Orquestra Nacional de Catalunya
Manel Valdivieso, director

R. Strauss: *Suite de l'òpera "El cavaller de la rosa"*

B. Casablancas: *Canti ed estasi di Lea* (estrena absoluta)

N. Rimski-Kórsakov: *Shéhérezade*

Diumenge, 11.07.2021 – 20 h

Sala de Concerts

Preu: 25 euros

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

MINISTERIO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCENICAS DE LA AMERICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION